

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΦΙΛΟΙ,

Ο φίλτατος Μηνάς είχε αρχικά φανταστεί αυτή την εκδήλωση να ξεδιπλώνεται με ένα διαφορετικό τρόπο, κάπως πιο... θεατρικό. Έβλεπε τον ίδιο τον συγγραφέα στον ρόλο του ομιλητή. Τον έβλεπε να αφηγείται τα της ζωής του, να απαντά σ' ερωτήσεις, να σχολιάζει.

Του είπα αμέσως πως στην ηλικία που βρίσκομαι θα ήταν εντελώς αδύνατο να σηκώσω το βάρος όλης της βραδιάς. Τα πολλά χρόνια μειώνουν τρομακτικά τις πνευματικές δυνατότητες, στενεύουν ασφυκτικά τους ορίζοντες, τα πετάγματα του λόγου. Δεν ξέρω αν τον έπεισα, εγώ όμως νιώθω πλήρως ικανοποιημένος από την έκβαση της βραδιάς. Οι φίλοι ομιλητές έκαναν μια κατάθεση ψυχής, προσέγγισαν τον συγγραφέα και τον άνθρωπο μέσα από ολόκληρο το έργο του κι αυτό είναι ένα θαυμαστό επίτευγμα που αντανακλά σε εκείνους που το έφεραν εις πέρας. Τους ευχαριστώ από καρδιάς.

Η βραδιά, όπως διαμορφώθηκε, έθεσε μπροστά μου ολοζώντανο το μεγάλο τραπέζι που πάντα ονειρευόμουν. Ένα τραπέζι τεράστιο, γύρω από το οποίο μαζεύονται όλοι ανεξάρτητα οι φίλοι, νεκροί και ζωντανοί, είτε μιλούν ελληνικά είτε ρώσικα, αγγλικά, γαλλικά η βουλγάρικα. Οι φίλοι και τα στέκια που στάθηκαν πηγή της έμπνευσης μου, ζωντάνεψαν εδώ, στο ζεστό χώρο της ΕΘΑΛ, η Αθήνα, η Μόσχα, το Παρίσι, το Λονδίνο, η Νέα Υόρκη, τα τείχη της Λευκωσίας και η θάλασσα της Λεμεσού, το πέτρινο σπίτι της Βάσας. Περπάτησαν ανάμεσα μας προσωπικότητες του επιπέδου ενός Μίκη Θεοδωράκη, ενός Βρεττάκου, ενός Ρίτσου, ενός Αραγκόν κι ενός Γεφτουσένκο, κι άλλες δικές μας, Λίνα Σολομωνίδου, Θεόδωρος Στυλιανού, Κώστας Μόντης, Γιάννης Λεύκης, και όλα άξαφνα αποκτούν μια άλλη διάσταση.

Προσωπικά τουλάχιστον βλέπω το Μεγάλο Τραπέζι και όλους αυτούς γύρω του να παίρνουν σάρκα και οστά, να χαίρονται το γιορτάσι και τις μεγάλες αλήθειες που εκπέμπει, σε αντιδιαστολή ίσως με τα μικρά και ευτελή που κυκλοφορούν στις μέρες μας.

Σας ευχαριστώ όλους για την παρουσία σας, ευχαριστώ τον Μηνά και την ΕΘΑΛ που μου δώρισαν αυτή τη βραδιά.